

Shfrytëzimi sa më i mirë i rrethanave të jetës

(Predikuesi 3, 4)

Ndërsa Salomoni kërkonte të gjente kuptimin e jetës, qëllimi i tij ishte gjetja e lumturisë së vërtetë. Te libri i Predikuesit, Salomoni analizon gjithë përvojën e jetës së tij, për të gjetur lumturinë dhe kuptimin e jetës. Salomoni kishte provuar gati çdo gjë që njeriu mund të provojë në tokë. Asnjë nga gjërat që provoi nuk i solli kënaqësi të përhershme.

Konkluzioni i tij ishte se gëzimi i vërtetë nuk mund të gjendet duke kërkuar për të. Perëndia dëshiron që ne t'i mësojmë këto përfundime të Salomonit. Zbatimi i këtyre të vërtetave në jetën tonë do të na ndihmojë që të bëjmë një jetë sa më të mirë. Kapitujt 3 dhe 4 japin disa udhëzime për të arritur te jeta e kënaqshme. Është e vërtetë që ne të gjithë hasemi me vështirësi në jetë, por nuk duhet të lejojmë që këto vështirësi të shkatërrojnë gëzimin tonë. Në qoftë se do të mësojmë si të përdorim rrethanat e jetës, gëzimi, kënaqësia, paqja dhe qetësia nuk do të largohen nga jeta jonë, megjithëse furtunat e jetës mund të grumbullohen rreth nesh. Ne nuk mund t'i ndalojmë furtunat që na sillen rrotull, por mund t'i ndalojmë ato të na shkatërrojnë jetën.

A do të thotë kjo se duhet të mësojmë si ta ndërtojmë lumturinë dhe jo të presim që ta gjejmë atë lumturi papritur, një ditë? Le të shikojmë ç'thotë Salomoni për këtë.

LUMTURIA E VËRTETË VJEN KUR DI TË PËRDORËSH MIRË RRETHANAT E JETËS (3:1–22)

Perëndia me fuqinë e Tij ka caktuar çdo gjë të ndodhë në kohën e vet: «Çdo gjë ka stinën e vet, çdo situatë ka një kohë nën qiell» (3:1). Katërmbëdhjetë çifte situatash të kundërta përdoren për të ilustruar këtë të vërtetë:

Një kohë për të lindur dhe një kohë për të vdekur,
Një kohë për të mbjellë dhe një kohë për të shkukur atë që është mbjellë,
Një kohë për të vlarë dhe një kohë për të shëruar,
Një kohë për të shembur dhe një kohë për të ndërtuar,
Një kohë për të qarë dhe një kohë për të qeshur,
Një kohë për të mbajtur zi dhe një kohë për të hedhur valle,
Një kohë për të flakur gurët dhe një kohë për të mbledhur gurët,
Një kohë për të përqaftuar dhe një kohë për të mos përqaftuar,
Një kohë për të kërkuar dhe një kohë për të humbur,
Një kohë për të ruajtur dhe një kohë për të hedhur tutje,
Një kohë për të grisur dhe një kohë për të qepur,
Një kohë për të heshtur dhe një kohë për të folur,
Një kohë për të dashuruar dhe një kohë për të urreyer,
Një kohë për luftën dhe një kohë për paqen (3:2–8).

Mbi shumë nga këto situata ne, njerëzit, kemi pak ose aspak kontroll. Një njeri lind kur i vjen koha dhe vdes në një kohë të caktuar. Ne mbjellim në kohën e duhur dhe nuk mund t'i ndryshojmë stinët sipas qejfit tonë. Ne korrim në kohën kur bereqeti është gati. Disa herë duhet të qajmë, por më pas jemi në gjendje të qeshim përsëri. Disa herë duhet të shembim ndërtesa dhe herë të tjera ndërtojmë të reja.

Mund të vazhdojmë me krahasime, duke përfshirë një sërë subjektësh. Një kohë është për të qarë dhe një kohë për të qeshur. Një kohë është për të mbajtur zi dhe një tjetër për të hedhur valle me gëzim. Në qoftë se fermeri dëshiron të pastrojë fushën nga gurët, kjo është koha për t'i flakur ata. Në qoftë se një njeri dëshiron të ndërtojë një shtëpi, atëherë kjo është koha për të mbledhur gurë. Ka një kohë për të grisur rroba dhe një kohë për të qepur të grisurat. Ka një kohë kur është e domosdoshme të flasim dhe një kohë kur është më mirë të heshtësh. Disa gjëra duhen urryer, ndërkaq që disa të tjera duhen dashur. Ndonjëherë duhet bërë luftë, disa herë të tjera paqja mund të nënshkruhet.

Cila është rëndësia e kësaj pjese për ne? Çfarë po përpiquej të na tregonte «predikuesi»? Jeta na sjell në rrjedhën e saj ditë të mira, ashtu si na sjell edhe ditë të këqija. Sidoqoftë, çdo gjë ndodh në kohën e vet. A po thotë Salomoni se ne duhet ta pranojmë jetën me të mirat dhe të këqijat që ajo sjell apo po përpiquej të gjejë se nga anon peshorja e jetës: nga e mira apo nga e keqja? Ndoshta kur Salomoni mendoi për jetën, ai ishte si njeriu që tha: «Pse duhet ta prish rehatin për të votuar? Unë do të votoj kundër tij, gruaja ime do të votojë për të dhe votat tona do të anulohen njëra-tjetrën.» Mesazhi i mbretit Salomon është ky: pavarësisht se sa gjëra të mira bën apo të ndodhin në jetë; pavarësisht sa gjëra të këqija bën apo të ndodhin në jetë: po t'i marrësh të gjitha e t'i mbledhësh bashkë japin një hiç, nëse jeton pa Perëndinë. Jeta pa Perëndinë është një jetë e humbur më kot!

Tek 3:9 ai pyet: «Çfarë përfitimi ka ai që punon nga të gjitha gjërat për të cilat mundohet?» Jeta është një seri ciklesh pozitivë dhe negativë mbi të cilat njeriu ka pak kontroll. Nga pikëpamja njerëzore, ciklet e jetës mund të duken të kota. Ne thjesht duhet të pranojmë ngjarjet dhe rrethanat të cilat nuk i kontrollojmë dhe ta përdorim jetën e tanishme sa më mirë, për t'i shërbyer Perëndisë që na e dha atë.

Gjithë rrethanat e jetës bashkëveprojnë së bashku sipas një plani të caktuar (3:10–15). «Predikuesi» pa punën që Perëndia u kishte ngarkuar njerëzve. Ai shkroi: «Pashë punën që Perëndia u jep bijve të njerëzve, me qëllim që të mundohen. Ai e ka bërë të bukur çdo gjë në kohën e vet» (3:10–11). Perëndia ka planifikuar çdo gjë në kohën e vet. Ai madje na ka dhënë edhe aftësinë të kuptojmë se ekziston diçka më shumë se sa bota që ne shikojmë dhe njohim. Ne lexojmë: «Ai ka vënë madje përjetësinë në zemrat e tyre, pa i dhënë mundësinë asnjë njeriu të zbulojë veprën që Perëndia ka bërë nga fillimi deri në fund» (3:11). Ne e dimë se Perëndia i përjetshëm kontrollon gjithçka, por ne nuk mund të kuptojmë gjithçka, nga fillimi deri në fund. Ne vetëm mund të shikojmë ngjarjet që ndodhin gjatë jetës sonë të shkurtër në këtë tokë.

Prej këtej Salomoni arriti në përfundimin se gjëja më e mirë që mund të bëjë njeriu është të shijojë frytet e punës së tij, ndërsa jeton në këtë tokë: «Kështu kuptova që nuk ka gjë më të mirë se sa të gëzohesh dhe të bësh të mirën sa je gjallë; dhe që çdo njeri që ha, pi dhe gëzon mirëqenie në gjithë mundin e tij, kjo është një dhuratë e Perëndisë» (3:12–13). Dita e sotme është një dhuratë nga Perëndia, me gëzimet dhe me hidhërimet e saj. Ai na jep aftësinë dhe mundësinë për të jetuar dhe për të punuar. Ne nuk mund ta ndryshojmë planin e Perëndisë, as mund të heqim, as mund t'i shtojmë diçka atij plani (3:14). Besimi në Zot do të thotë që të pranojmë vullnetin e Tij për jetët tona, madje edhe kur nuk na duket i drejtë.

Edhe e keqja dhe padrejtësia mund të përdoren me një qëllim (3:16–22). Kur Salomoni kërkoi drejtësi, pa se e keqja gjendej kudo. Në vend të drejtësisë ai gjeti padrejtësi. Ai e dinte në zemrën e tij se Perëndia do të gjykonte në kohën e caktuar si të drejtin ashtu edhe të ligun, por donte të dinte se pse e keqja lejohet të ekzistojë. Ai arriti në përfundimin se Perëndia e lejonte këtë për të treguar se njerëzit që jetojnë në mëkat nuk janë më të mirë se egërsirat.

Kur njerëzit jetojnë si kafshë, duke e mohuar praninë e Perëndisë, ata gjithashtu vdesin si kafshë. Ata nuk kanë më shumë shpresë apo qëllim sesa kafshët. Si mund të jetë një njeri që jeton mes ligësisë më i mirë se egërsirat? Si njeriu dhe kafsha do të përfundojnë në pluhur.

Që këtej, Salomoni arriti në përfundimin se gjëja më e mirë që njeriu mund të bëjë është të jetë

i lumtur në punën e tij dhe të pranojë pjesën e tij në jetë. Ne jetojmë vetëm një herë në këtë botë. Gjithçka që kemi i përket Perëndisë dhe e vetmja gjë që mund të bëjmë është të përdorim mirë çka Ai na jep.

LUMTURIA E VËRTETË NUK VJEN NGA PLANET NJERËZORE (4:1–16)

Njeriu nuk mund të jetë arkitekt i lumturisë së tij, shumë ngjarje apo rrethana mund ta shkatërrojnë atë. Stresi, i shkaktuar nga problemet e shumta, mund të shkatërrojë përpjekjet e njeriut për të qenë i lumtur (4:1–3). Mendo për njerëzit e persekutuar në botë. Ata derdhen lotë trishtimi, por asnjë nuk mund t'i ngushëllojë. Gjithë fuqia është në dorën e shtypësve. Fjala e të persekutuarit nuk dëgjohej. Salomoni tha se është më mirë të mos ekzistosh se të jetosh pa qenë i lirë. Vargu 3 thotë: «Por edhe më i lumtur se njëra dhe tjetra palë është ai që nuk ka ekzistuar kurrë dhe ende nuk ka parë veprimet e këqija që kryhen nën diell.» Në qoftë se njerëzit e shtypur duan të jenë të lumtur, kjo lumturi duhet të jetë një situatë mendore, sepse ata nuk mund të bëjnë ndonjë gjë për të përmirësuar rrethanat e tyre.

As puna e rëndë dhe as të përtacia nuk mund të sjellin lumturinë e vërtetë (4:4–6). Imagjinoni një njeri që punon shumë gjatë gjithë jetës së tij. Ai është entuziast në punën e tij. Ai i vë vetes qëllime të larta dhe i realizon ato. Por a e garanton kjo lumturinë? Jo! Njerëzit rreth tij do të përfshihen nga smira, çka do të zbehë dukshëm gëzimin e tij. Miqtë humbasin, kur sukcesi ballafaqohet me zilinë dhe smirën. A ia vlen të sakrifikosh miqësinë për suksesin?

Pasiviteti dhe përtacia nuk janë zgjidhje për këtë problem, gjithashtu. Ato sjellin shkatërrimin. Nuk është e çuditshme që jeta është e kotë dhe plot me shqetësime. Cili është përfundimi? Është më mirë të kemi pak gjëra dhe të kemi paqe sesa të kemi gjithçka dhe të jetojmë plot me trishtim dhe halle. A është ky mësimi i budallait apo konkluzioni i Salomonit? Pavarësisht, mësimi për ne është i njëjtë. Lumturia nuk fitohet as duke punuar dhe as duke qëndruar duarkryq, duke e prituri të vijë vetë. As të qenët përtac dhe as të qenët tamaqar pas punës nuk janë të dobishme. Duhet t'i eliminojmë ekstremet që na bëjnë të harrojmë dhe të mos bëjmë gjërat më të rëndësishme në jetë. Duhet të jetojmë çdo ditë të gëzuar për Perëndinë, pa qenë të shqetësuar për suksesin tonë. Nuk duhet të shqetësohemi nëse

kemi shumë, pak apo aspak!

Dëshira për të patur gjithnjë e më shumë e shkatërron kënaqësinë (4:7–12). Imagjinoni një njeri që kurrë nuk është i kënaqur me çfarë ka. Ky njeri është kaq i preokupuar pas punës dhe grumbullimit të pasurisë, sa jeton i vetmuar dhe i izoluar. Ai nuk ka ndonjë vëlla, fëmijë apo mik. Ai punon gjithë kohën. Për kë punon ai? Ai nuk ka kohë të pushojë dhe të shijojë frytet e punës së tij. Ai nuk ka familje me të cilën mund të ndajë frytet e punës. Ai nuk dëshiron të ndihmojë ata që janë në nevojë.

Jeta që përqëndrohet vetëm te vetja është një jetë pa mend. Nuk është mirë që një njeri të jetë i vetmuar. Perëndia ishte i pari që e tha këtë (Zanafilla 2:18). Salomoni dha katër arsye se pse dy njerëz janë më mirë se një: (1) Ata mund të ndajnë frytet e punës së tyre. (2) Kur njëri rrëzohet, tjetri e ndihmon që të ngrihet përsëri; në qoftë se njëri rrëzohet dhe është i vetëm, atëherë ai do ta ketë shumë më të vështirë që të ngrihet vetë. (3) Në qoftë se dy vetë janë poshtë së njëjtës mbulesë, gjatë një natë të ftohtë, ata do ta ngrohin njëri-tjetrin. (4) Është më lehtë të sulmohet dhe të mundësh një njeri të vetëm sesa dy vetë që qëndrojnë bashkë. Ndërsa një litar i përbërë nga një fije këputet shpejt, «një litar tresh nuk këputet aq shpejt» (4:12).

Madje as edhe pushteti nuk e siguron kënaqësinë (4:13–16). Disa vetë përpiqen të fitojnë pushtet, duke menduar se, në këtë mënyrë, do të arrijnë lumturinë. Është më mirë të jesh një i ri i varfër dhe i mençur, sesa një mbret i vjetër që nuk dëgjon këshillat. Një i ri i tillë mund të dalë nga burgu dhe të bëhet mbret, edhe pse lindi i varfër. Me mijra njerëz mund të grumbullohen rreth tij për ta ndihmuar të fitojë fronin. I njëjti djalë i ri mund të bëhet një udhëheqës i fuqishëm dhe popullor për një farë kohe. Më tej, ndërkohë që brezi i dytë rritet nën të, ai mund të humbasë popullaritetin e tij. Një i ri tjetër mund ta zëvendësojë atë. Pra as pushteti dhe as popullariteti nuk i japin kuptimin e vërtetë jetës. Në të vërtetë, kjo është njësoj sikur të bredhësh pas erës.

KONKLuzioni

Falë Perëndisë, ne mund të njohim Jezusin! Shkrimet e Salomonit theksojnë nevojën tonë për një Shpëtimtar. Ne nuk mund të sjellim gëzim në jetën tonë dhe, për më tepër, nuk mund ta shpëtojmë veten tonë. Jezusi erdhi për të përmbushur këtë

nevojë. Me anë të Krishtit, kotësia e jetës zhduket. Jezusi asnjëherë nuk foli për kotësinë e jetës. Ai foli vetëm për shpresën, gëzimin, dashurinë dhe paqen. Ai erdhi që ne të kemi jetë dhe që ta kemi atë me

bollëk (Gjoni 10:10).

Besoni në Jezusin. Pranojeni vullnetin e Tij për jetën tuaj. Do të jeni i kënaqur me ndryshimet që Ai do të sjellë në jetën tuaj.

Autor: *J. L. May*
Marrë nga studimi: "*Cili është kuptimi i jetës*"
© 2002, 2003 E VERTETA PËR SOT
Të gjitha të drejtat të rezervuara